

Dagur Kári fortæller om sin prisbelønnede film, *Virgin Mountain*

Vinderen af Nordisk Råds filmpris 2015 for dramaet *Virgin Mountain*, islandske Dagur Kári, tog en snak med os om sin film, som er produceret af Baltasar Kormákur og Agnes Johansen for RVK Studios.

Hvordan fik du idéen til *Virgin Mountain*?

Dagur Kári: Det hele startede med hovedrolleindehaveren Gunnar Jónsson, som jeg så første gang for 15-20 år siden, da han spillede en birolle i en populær komedieserie. Jeg var vild med hans udstråling fra første sekund. Han blev liggende i baghovedet, og for tre eller fire år siden sad jeg i et fly og ventede og kiggede ned på bagagevognene. Oppe fra mit vindue lignede de små legetøjsbiler. Billedet af Gunnar og den lillebitte bagagevogn smeltede på en eller anden måde sammen til en metafor for filmen, fordi hans karakter, Fúsi, sidder fast i barndommen, ligesom Gunnar sidder indeklemt i sin lille bagagevogn i filmens åbningsscene og venter på, at flyene skal lande. Pludselig faldt alle brikkerne på plads.

Selvom Fúsi sidder fast i barndommen og stadig leger med miniaturolegetøj, virker han mentalt stærkere og mere vis end de fleste af de andre i filmen ...

DK: Han er et vanemenneske og bor stadig hjemme hos sin mor i en slags boble, og da han bliver tvunget ud af sine rutiner, går det op for ham, at han kan mere, end han tror.

Filmen handler også om fordomme. På grund af Fúsis aparte udseende og adfærd bliver han mobbet af sine kolleger, og folk tror, at han er tilbagestående og sågar pædofil. Men han har et rent hjerte og dømmer ikke folk, og i sidste ende vinder han deres respekt.

Du skriver, instruerer og skriver musik til dine film. Hvilken del af det kan du bedst lide?

DK: Jeg uddannede mig til musiker, inden jeg begyndte at lave film, og en af grundene til at jeg valgte at lave film er, at de kombinerer alt det, som jeg elsker: musik, tekst og visuelle indtryk. Musikken er en af de faser i filmprocessen, som jeg nyder mest – som en dessert efter en stor middag!

Gunnar Jónsson, der vandt prisen for bedste hovedrolle på Tribeca Film Festival 2015 i New York, er ikke uddannet skuespiller, men han leverer en fantastisk præstation. Hvordan var det at arbejde sammen med ham?

DK: Han er et naturtalent og en af de dygtigste skuespillere, jeg nogensinde har arbejdet med. Det var virkelig interessant at arbejde med ham, for vi talte stort set ikke om rollen, før vi gik i gang med indspilningen. Mens jeg skrev manuskriptet, arbejdede han som skibskok på et stort fragtskib og var væk tre måneder ad gangen. Jeg sendte ham en e-mail med det færdige manuskript, inden vi gik i gang, og han stillede ikke et eneste spørgsmål om sin rolle eller historien. Jeg anede ikke, om han var parat til to måneders indspilning, hvor han var med i stort set hver eneste frame, så jeg var lidt nervøs.

Da vi skulle i gang med at indspille, var han fuldstændig klar. Han havde læst manuskriptet så mange gange, at han kunne det udenad. Desuden skulle man tro, at han havde spillet hovedrollen i 20 andre film, for rent teknisk var han perfekt. Hvis han skulle drikke en tår mælk, gjorde han det på nøjagtig samme måde hver eneste gang. Han havde en naturlig forståelse for skuespilkunstens raffinement, og hvordan han skulle begå sig foran kameraet. Han bad ikke om ros eller om min mening efter hvert take. Det var en stille, men befriende oplevelse.

Hvordan var det at arbejde sammen med producenterne Baltasar Kormákur og Agnes Johansen?

DK: Det var en fantastisk oplevelse. De forstod, at filmen skulle have tid til at udvikle sig, og at redigeringen tog tid. Vi skulle finde den rigtige balance.

Hvad er din plan efter *Virgin Mountain*? Du er leder af instruktørlinjen på Den Danske Filmskole. Hvordan skal du få tid til at lave en ny film ... eller måske en tv-serie?

DK: Jeg elsker mit arbejde på Den Danske Filmskole, hvor jeg selv var elev i 90'erne. Det har været utroligt stimulerende at vende tilbage og stå på den anden side af kateteret, og jeg føler næsten, at jeg har lært mere på et år som lærer, end jeg gjorde i løbet af mine fire år som elev. I min stilling har jeg et stort ansvar, så der er ikke tid til ret meget andet. Jeg har dog masser af idéer til projekter i både Island og Danmark og til både film og tv. Jeg har altid været fascineret af sitcom-formatet, og på en måde benytter mine film sig af de samme principper, eftersom de handler om personer i forskellige situationer.

Skrevet af Annika Pham